

ହିନ୍ଦୁ

ଟିକିଏ ଖୁସି ପାଇଁ..

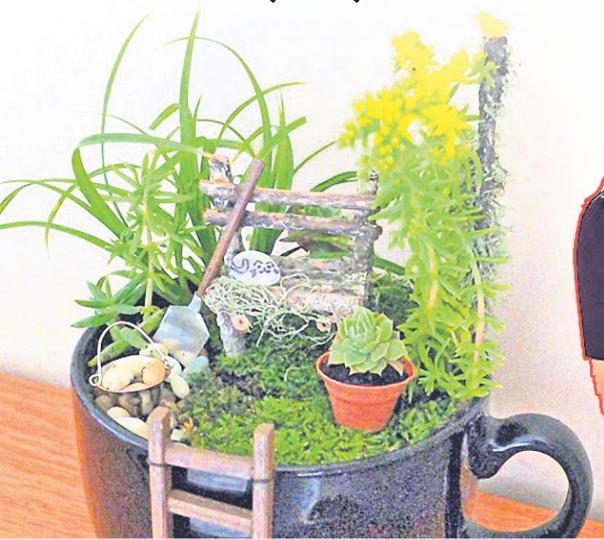
୩

ପ୍ରଜ୍ଞଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ

ଏପଟେ ମହାମାରୀରର ଆତଙ୍କ ସେପଟେ ପେଟର ଭୋକା
ଉଥାପି କିଛି ଲୋକ ନିଜ ଦୁଃଖ ଭୁଲି ବାହାରି ଆସିଛନ୍ତି
ଅନ୍ୟର ଦୁଃଖ ଲାଘବ କରିବା ପାଇଁ କେବେ ସେମାନେ
ସତେନତାର ବାର୍ଷା ବାଶୁଦ୍ଵାତ୍ତି ଓ ଆଉ କେବେ ନିଜ
ସଞ୍ଚୟରୁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ନିଜେ ଖୁସି ପାଇବା ସହ ଅନ୍ୟର
ମୁହଁରେ ହସ ଫୁଗାଉଛନ୍ତି...

୮

ବ୍ୟାକ୍ ପେଜ୍

ସିନେମା

୫

ଟିକିଏଣ୍ସ୍ସି ପାଇଁ..

ପଚେ ମହାମାରାର ଆଉଳ୍କ ସେପାଗେ ପେଗର
ଭୋକ । ଜୀବନ ଯେମିତି ଦୁର୍ବସହ ହୋଇପଡ଼ିଛି ।
ଲାଗୁଛି ସତେ ଯେମିତି ଦୁଃଖର ପାହାଡ ଏକାଥାଙ୍କରେ
ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଲାଦି ହୋଇଯାଇଛି । ତଥାପି କିଛି
ଲୋକ ନିଜ ଦୁଃଖ ଭୁଲି ବାହାର ଆସିଛନ୍ତି ଅନ୍ୟର
ଦୁଃଖ ଲାଘବ କରିବା ପାଇଁ । କେବେ ସେମାନେ
ସତେତନର ବାର୍ତ୍ତା ବାଧୁଛନ୍ତି ଓ ଆଉ କେବେ ନିଜ
ସଞ୍ଚୟରୁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ଅନ୍ୟର ଭୋକ ମେଘାଇ, ସେଇଥରୁ
ମାରୁଣ୍ଡୁଛନ୍ତି ଖୁସି...

ସ୍ରୀଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ : ଯାଜପୁର ଜିଲ୍ଲା ଜାରକା (ଶାନ୍ତିବଜାର) ନିବାସୀ ୭.ବିଜୁ ରଞ୍ଜନ ମହାନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁଅ ସିଦ୍ଧାର୍ଥ ସ୍ୱର୍ଗମାୟୀ ମହାନ୍ତି। ଅଧାପନାକୁ ନିଜର ଦୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ତିତି ରଞ୍ଜନ କହି ବର୍ଷା ତଳେ ନିଜର ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ସ୍ଵା ସରୋଜିନୀଙ୍କୁ ହରାଇଥିଲେ। ଏବେ ତାଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ପୁଅ ସିଦ୍ଧାର୍ଥ ସ୍ୱର୍ଗମାୟୀ ସହ ସକାଳୁ ସକାଳୁ ବାହାରି ପଡ଼ନ୍ତି ଅସହାୟକ ସନ୍ଧାନରେ। ଆଉ ଚଣ୍ଡିଖୋଲ ଅଞ୍ଚଳର ମହାରିନୀଯକ ଓ ଚଣ୍ଡି ମନ୍ଦିର ପରିସରରେ ରହିଥିବା ମାଙ୍କଡ଼ ଏବଂ ଜାରକା ଓ ଆଖ୍ୟାପାଖ ଅଞ୍ଚଳର ବୁଲା ଗୋରୁ କୁରୁଗ ଥାଦି ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ପରିବା, କଦଳୀ, ବିସୁଟ, ଚଣା ଆଦି ଖାଇବାକୁ ଦିଆନ୍ତି। ଏହାବାଦ ନିଜ ଅଞ୍ଚଳ ସମେତ ଧର୍ମଶାଳା, ବଡ଼ଚଣା ଓ ରମୁଳପୁର କୁକର ୪୦ରୁ ଛଞ୍ଚି ଗ୍ରାମର ବନ୍ଦୁ ସଂଖ୍ୟକ ପରିବାରଙ୍କୁ ଶୁଖ୍ଲା ଖାଦ୍ୟ ଓ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକୀୟ ସାମଗ୍ରୀ ଯୋଗାଏ ଦିଲେନ୍ତି। ପା'ନ୍ତ ମାତ୍ରିମାତ୍ରର ଦ୍ୱାରା

ବାଣିଜୀ ବିଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି ।
ବଜାରକୁ ଯାଇ ପରିବା ବେପାରୀ, ମାଛ
ବେପାରାଙ୍କ ସହ ରାସ୍ତାରେ ଯାଉଥିବା
ତ୍ରକ ଅଗନ୍ଧିକ ଦ୍ରାଙ୍ଗଭରଙ୍ଗୁ ସେ ମାସ୍,
ସାନିଚାଇକର ଯୋଗାଇ ଦେଉଛନ୍ତି ।
ଧର୍ମଶାଳା ସମେତ ରହୁଳପୁର ଓ ବଡ଼ଶା
ନୂକର ଅସହାୟ ଲୋକ, ଅନ୍ତି ଯାଇଥିବା
ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟର ଶ୍ରୀମିକମାନଙ୍କୁ ନିଜସ୍ଵ ଉଦ୍‌ୟମରେ
ପ୍ରତିଦିନ ସହାୟତା କରିଛନ୍ତି । ପଣ୍ଡିତଙ୍କ,
ହାରାଷ୍ଟ୍ର ଆଦି ରାଜ୍ୟକୁ ଚାଲି ଚାଲି ଯାଉଥିବା
କାଳଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ ପାନୀଯ ଆଦି ଯୋଗାଇଥିଲୋ ।
ପୂରେ କିଛି ଅନୁଷ୍ଠାନର କର୍ମକର୍ତ୍ତା ଓ
ପ୍ରାଣାତ୍ମକ ତାଙ୍କୁ ସହଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ।
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗଦାୟ କହନ୍ତି, 'ପିଲାଦିନୁ ଦେଖୁଣ୍ଟି ମା' ନିଜ

ଜ୍ଞାନ୍ୟ ଅନ୍ୟକୁ ଦେଇ ଆନନ୍ଦ ପାଉଥିଲେ । ତାଙ୍କ
ଏହି ସେବା ମନୋଭାବ ହଁ ମତେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେବା
କରିବାର ଉପାସ୍ତ ଦେଇଛି ।’
ପରିବେଶବିଭଳ୍କ କରୋନା ଚିନ୍ତା: କଲିଜନମଗର
ଶିଖୀଆଳ ଥଥା ଯାଜପୂର ଜିଲ୍ଲାର ବିଶ୍ଵିଷ୍ଟ ପରିବେଶବିଭଳ୍କ
ହେଉଛନ୍ତି ଅଣ୍ଣିମା କୁମାର ଧଳ(ଦିକ୍ଷୁଆ) । ଜାତୀୟ
ସର୍ବଜୀବ ପ୍ରାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବସୂଚି ଅଣ୍ଣିମା ଦିନେ
କଲିଜନମଗରରୁ ପ୍ରଦୃଷ୍ଟାଣମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ
ପ୍ରୁଣିତତି ଓ ଶିଖୀପତ୍ରିମାନଙ୍କ ପାପ ସବେ ଜାତୀୟ ସର୍ବଜୀବ
ପ୍ରାଧିକରଣରେ ମାମଲା ଦାଖର କରିଥିଲେ । ଆଉ
କିନ୍ତୁ କାଶରେ ସପଳ ବିବୋଲ୍ଯାଥିଲେ । ତେବେ ଲକ୍ଷତାଜନିତ
ସମୟରେ ବି ସେ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ନିର୍ବତ୍ତ ହୋଇ ରହିପାରି
ନ ଥିଲା । ସାଇକେଳରେ କଲିଜନମଗରର ବିଭିନ୍ନ ଗ୍ରାମ
ହୁଣି ଲୋକଙ୍କୁ ପରିବେଶକୁ ପ୍ରଦୃଷ୍ଟାଣମୁକ୍ତ ରଖିବାର ବାର୍ତ୍ତା

ଦେବା ସହ କରୋନା ସମକ୍ଷାୟ ସତେତନତା ବାର୍ତ୍ତା
ବାର୍ଷିକେ । ଏହା ସହ ସେ ପ୍ରାୟ ୪୭୦୦ ମାଞ୍ଚ ଏବଂ
ସାମାଜିକର ଓ ସାମୁନ ବକ୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି । ଏହା
ଏବେ ପାଦରେ ଚାଲି ଚାଲି ଘରମୁଢ଼ୀ ହେଉଥିବା
ଅନେକ ଶ୍ରୀମିକଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ପାନୀୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା
ସହ ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ ଯଥାସମ୍ବନ୍ଧ କିଛି କିନ୍ତୁ
ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ।

ଚଣ୍ଡାମନ୍ଦିରରୁ ଆରମ୍ଭ : ଲକ୍ଷ୍ମୀଦାତା
ହେବା ପରେ ମଣିଷଙ୍କୁ ଆଗମ କରି ପ୍ରାଣ
ସମସ୍ତଙ୍କର ସମସ୍ତା ବଢ଼ିଯାଇଛା । ତେଣୁ
ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଯାଜପୂର୍ଣ୍ଣ
ଜିଳ୍ଲା, ଧର୍ମଶାଳା ଲୁକ୍ଷ ଜାରକାର ହିମାଂଶୁ
ଶେଖର ସାହୁ ଆଗେଇ ଆସିଲେ । ପ୍ରଥମେ
ଚଣ୍ଡିଆଳର ଚଣ୍ଡା ମନ୍ଦିରରେ ରହୁଥିବ
ମାଙ୍କଡ଼ଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦେଲେ । ଏହାପରି
ସେ କରୋନା ସତେତନତାର ବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତାପ
କରିବା ସହ ଅସାଧ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟରେ
ହାତ ବଢ଼ାଇଲେ । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଧର୍ମଶାଳା ତେଣୁ
ରସଲପୁର ନୂର ରେ ୧୯୦ଟି ଗାଁ ଓ ବ୍ୟାସନଗର
ପୁନିର୍ମିଳିତିରେ ଅଧ୍ୟାବଳ୍ୟକାମ ସାମଗ୍ରୀ
ବାଣିଷ୍ଠିତା । ଜାରକାର ଗୋକମେଶ୍ଵର ମନ୍ଦିର
ନିକଟରେ ବ୍ରାହ୍ମଣା ବ୍ରିଜ ତଳେ ଆଶ୍ୱର ନେଉଥିବ
ଉଦ୍‌ବ୍ରକ୍ଷ ଛତିଶରତ ଅଭିମୁଖେ ଯାଉଥିବା ୧୦ମ୍ବ

ଅଧିକ ପ୍ରବାସୀ ଓଡ଼ିଆଙ୍କୁ ବି ସେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ।
ଏଥରେ ସେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଦାରିଲେଣି ।

ଶାନ୍ତିଙ୍କ ସତେନତା: ଏବେ ମାତ୍ର ଓ
ସାମାଜିକ ସହିତ ସାମାଜିକ ଦରଦ ବଜାୟ

ରଖିବା ଜୟରି । କିନ୍ତୁ ଅଭାବୀ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ମାତ୍ର ପିଲାନ୍ତିର୍ଦ୍ଦୀ କି ସାନିଗାଲିଲ ମଧ୍ୟ ଆଶାମୁହେ ଭାବେ

କୁଣ୍ଡାର ଯା ସାହିତ୍ୟରେ ଚାପି ପଞ୍ଚକୁଣ୍ଡ ଜୀବିତ
ବଜାରରେ ଉପଲବ୍ଧ ହେଉନାହାଁ । ଏଭଳି ସମସ୍ୟାର
ମମାଧାର ଉଚ୍ଚିତା ପାଇଁ ସମ୍ବନ୍ଧର ଶାନ୍ତି ପରାମ୍ପ

ସହାଯାନ୍ କଟକରା ପାଇଁ ସୁଖଭଗତଙ୍କ ଚାନ୍ଦ ସରାଧ
ଅଣ୍ଣା ଭିଡ଼ିଲୋ । ଆଉ ନିଜ ଖର୍କରେ ମାଞ୍ଚ ତିଆରି
କି ଶେଷ କିମ୍ବା ଶାହୀ ହେଲା କାହାର କିମ୍ବା

କର ବନ୍ଧୁନ କରିବା ଥାରିଛ କଲେ । ତାଏହି ଜଗୋନୀ
ସମ୍ପର୍କତ ସତେତନତାର ବାର୍ଷା ଦି ବାଣୁଛନ୍ତି । ଲକ୍ଷତାଉନ୍ତି

ସମୟରେ ସେ ଘରକାମ ସାରବା ପରେ ସ୍ବାମୀଙ୍କ ସହ ମିଶି ସିଲେଇ ମେଣ୍ଟିନ୍‌ରେ ମାସ୍କ ଡିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ଆଉ

ସେସବୁକୁ ସୁଦରଗଡ଼ ସହରର ଗଳିକଦି, ଦୋକାନ,
ବଜାର ଓ ବିଭିନ୍ନ ଅମୁଷ୍ଟାନଗୁଡ଼ିକୁ ଯାଇ ବଣ୍ଣନ କରୁଛନ୍ତି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁନ୍ଦର ସେ ୨୦୦୦ରୁ ଉଚ୍ଚ ମାତ୍ର ତିଆରି କରି
ବଣ୍ଣନ କରି ସାରିଥିବା ବେଳେ ଆଗକୁ ଏତଳି କାର୍ଯ୍ୟ

ଜାରି ରଖିବେ ବୋଲି ସେ କହିଛନ୍ତି ।
ବିଜ୍ଞାନାଗାରରୁ ବାହାର ଜଗତ ଯାଏ : ସାମାଜିକ

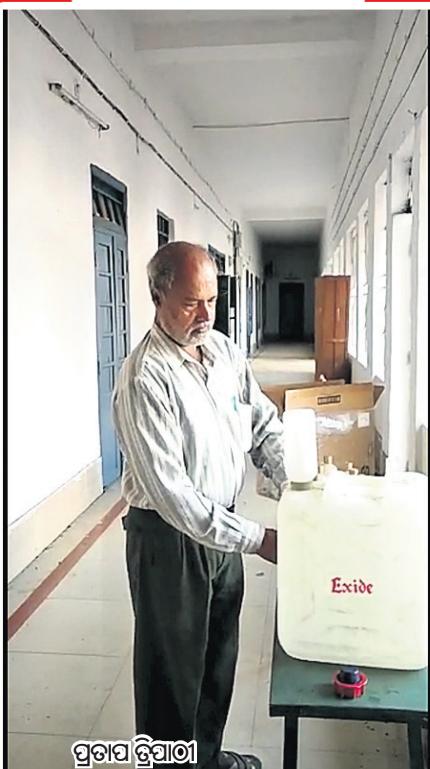
ଦୂରତ୍ବ ଓ ମାଞ୍ଚ ଭଳି ଏବେ ସାବୁନ୍ ଓ ସାନିଟାଇଜର
ବି ଗର୍ଭପର୍ଣ୍ଣ। ହେଲେ ଦିମକ ଦଇ ଓଳା ଖାଇବାକ

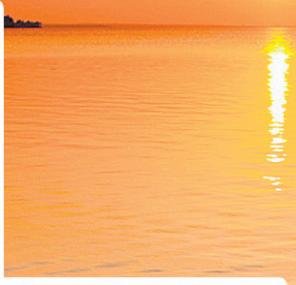
ପାଉ ନ ଥିବା ମଣିଷ ଏସବୁ ପାଇବା କଷ୍ଟକର। ତାକୁ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ରଖି ସମ୍ବରନ୍ତ ମରଳାରୀ ମହାକିନ୍ଦ୍ୟାଳୟର

ମନ୍ତ୍ରାବ୍ୟକ ହୁଏ ପ୍ରସ୍ତରଗତ ସଂକଳନା ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାପିତା ହେଲାଯାଇଥାଏ
ରବାୟନବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗ ବିଜ୍ଞାନାଗାରର ବିଷ୍ଣୁ ସାହୀଙ୍କ
ପ୍ରତାପ ପ୍ରିଯାଠୀ ନିଜେ ଆଲକୋହଲମୁଣ୍ଡ ସାନିଚାଇଜର
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ବାଣ୍ଣିଛନ୍ତି । ଏଥେର ତାଙ୍କ ସହକର୍ମୀ ଅଞ୍ଜିତ
ଦ୍ଵିବେଦୀ ସାହୀଯ କରୁଛନ୍ତି । ଅଧ୍ୟୟକ୍ଷ ଡଃ. କିଶୋର
କୁମାର ଦାଶଙ୍କ ପରାମର୍ଶକ୍ରମେ ଓ ବିଲାଙ୍ଗାରର ଡା.
ବିଶ୍ୱାଜିତ ଯୋଶିଙ୍କ ମାର୍ଗଦର୍ଶନରେ ସେ ସାନିଚାଇଜର
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ପ୍ରତାପ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁନ୍ଦର
୧୦୦ଲିଟରରୁ ଉର୍ଫ୍ଫ ସାନିଚାଇଜର ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ
ସହ ପୋଲିସ ଓ ସ୍କ୍ଵାର୍ଯ୍ୟ ବିଭାଗର କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ବଣ୍ଣନ
କରିଛନ୍ତି ।

-ଶିକ୍ଷାନୀ ମହାକାଳି

A photograph of a man with dark skin and short hair, wearing a white t-shirt and orange pants. He is wearing a white face mask and has red gloves on his hands. He is standing next to a blue bicycle. A white rectangular sign is attached to the handlebars of the bicycle. The sign has text written on it, which appears to be in Odia. The background shows a wall with some greenery and a window.

ନିଷକ୍ତି

ଶିରମାନେ କୋଲାହଳ କରନ୍ତି
ଛିଦ୍ର ଧରନ୍ତି
ହେବା ପାଇଁ କବିତାଟିଏ,
କିନ୍ତୁ ସବୁ ଶିଦକୁ କ'ଣ
ଦିଆଯାଇପାରେ କବିତାରେ ଘ୍ରାନ !
କିଛି ଶବ୍ଦ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରନ୍ତି
ମନକୁ ମନ...

କିଛି ମୁଢବଦ୍ଧ ପଡ଼ି
ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତି ଜୀବନ୍ୟାସ ପାଇଁ,
ଅବ୍ୟକ୍ତ କଥା ପରି ଆଉ କିଛି ଶବ୍ଦ
କୁହ ହୋଇ ବହି ତକିଆ ଭଯାନି ।

-ପ୍ରିୟଦର୍ଶିନୀ ମହାନ୍ତି, ଖୋର୍ଦ୍ଧା

ପ୍ରାତି

ପ୍ରାତି ପ୍ରଭାତରେ ରୁମେ ଆସ ପ୍ରିୟ
ପ୍ରାତିର କବିତା ଧରି
କବିତା ତ ନୁହେଁ ପ୍ରାତିର ପାଯୁଷ
ତମୁ ମନେ ଦିଅ ଭରି ।

-ଉଚ୍ଚତ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାଶ
-ମାର୍କୋଣ୍ଡା, ବାଲେଶ୍ୱର

ପୂଜନୀ

(୧)

ନିର୍ମଳ ସମୟ
ନିୟତିର ଖେଳ
ଶାରୀରିକ ଦୂରତା
ନିର୍ମମ ଏ କାରାବାସ
କାହିଁ ସତେ ପ୍ରେମର ଉଚ୍ଛାସ !

ତାଲାବନ୍ଧ
ଏଠି, ସେଠି, ସବୁଠି
ବିଧ୍ୟୁତ ଭୁଗୋଳ

(୨)

ଏ ଯେ ଏକାନ୍ତବାସ
ଦୂରେ ଦୂରେ ଉତ୍ତିଯାଏ
ପ୍ରେମର ମଧୁର ସୁବାସ
କାହିଁ ମାନସିକ ମେଳ
ଛୁଣୁଡ଼ି ପାତେ ଆଜି ଚତିଥିବା
ସ୍ଵପ୍ନ ବାଲିଘର...
ସବୁଠି ବନର ବିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସର
ଚେତେ ସରା ଭିତରେ
ସାକ୍ଷୀ ମାତ୍ର ଏକଳା ଜିଶ୍ଵର !!!
ଏକଳା ଜିଶ୍ଵର !!!

-ଡ. କିଶୋର ମହାନ୍ତି

ପୁଜନୀ ମହାମାରୀ ଗପ

- ଶ୍ରୀଗୋବିନ୍ଦ

ବଦାନ୍ୟତା

ରାତ୍ରିକାରୁ ବସିଥିବା ବୁଝା
କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁରୁଣୀରୁ କିଛିଦିନ ହେଲା ଆଉ
ପଇସାକରୁଛି ମିଳୁ ନ ଥିଲା । ଯିଏ ଆସିଲା
ଖାଲିରକା ଖାଦ୍ୟ ଦେଲେ ଫଟୋ ଉଠାଇଲା ।
ବୁଝା ଜୀବନରେ କେବେ ବି ସୁନ୍ଦର ଫଟୋ
ଉଠାଇ ନ ଥିଲା । ତାକୁ ଏହିକଥା କେମିତି
କେମିତି ଲାଗୁଥିଲା । ସେ ଦେଖୁଥିଲା
କିଛିଦିନ ହେଲା ରାସ୍ତାଘାଟ ଶୁନ୍ୟ, କେହି
କୁଆଡ଼କୁ ଯାଉନାହାନ୍ତି କି ଆସନାହାନ୍ତି ।
ମନ୍ଦିରରେ ପହଡି ପଢ଼ି ରହିଛି । ଆଗରୁ
ଯେଉଁମାନେ ଗଙ୍ଗେ ଆଠଣ ଭିକ୍ଷା
ଦେଉଥିଲେ କାହିଁ ଏମିତି ଫଟୋ ଉଠାଉ ନ
ଥିଲେ ତ ? ଏବେ ଖାଇବାକୁ ଗଣେ ଦେଇ
ଏତେ ଫଟୋ ଉଠାଉଛନ୍ତି କାହିଁକି ? ଏହା
ବୁଝା ବୁଝିବାର ସାମାନ୍ୟ ବାହାରେ ଥିଲା ।
ଦିନସାରା ଯାହା ଖାଇବା ମିଳିଥିଲା, ନିଜ
ପାଇଁ ରାତିକୁ ରଖିବେଳ ତା' ପାଖରେ
ଘେରିଥିବା କୁକୁର, ବୁଲାଷଣକୁ ବୁଝା
ଖାଇବା ଦେଇଦେବା ଦେଖୁ ଜଣେ ଖାଦ୍ୟ

ବାଶୁଥିବା ଧୋବଧୋବିଲା ବାବୁ କହିଲେ,
ତମେ ଏମିତି କାହିଁକି ଏ ଖାଦ୍ୟଗୁଡ଼ାକ
ବାରିଦେଉଛ ? ଏ ମହାମାରୀ ସମୟରେ
ନିଜ ପାଇଁ ରଖୁନ କାହିଁ ? ବୁଝା କହିଲା—
ବାବୁ, ଏମାନେ ହେଲେ ମୋର ପୁଅଞ୍ଜି
ଭଲି । ମୁଁ ଭିକମାଗି ଯାହା କିଛି ଦିନସାରା
ସଞ୍ଚାର କରେ ଏହିମାନଙ୍କ ମୁହଁରେ ହିଦିଏ ।
ମୋର ତ ଦୁନିଆରେ କେହି ନାହାନ୍ତି ।
ଏଇମାନଙ୍କୁ ଆଜିକୁ ଦଶବର୍ଷ ହେଲା
ତ ଏମିତି ଖାଇବାକୁ ଦେଉଛି । ବାବୁ!
ତମେମାନେ ସିନା ଆଜି ଗଣେ ଖାଇବାକୁ
ଦେଇଯାଉଛ ବୋଲି ମୋ ପେଟ
ପୁରୀପାଇଁ, ହେଲେ ଏମାନଙ୍କୁ କିଏ ବା
କାହିଁକି ଦେବ । ମୋ ପିଲାହୁଆ ଓପାସ
ରହିଲେ ମୋ ପେଟକୁ କେମିତି ଶାନ୍ତିରେ
ଦାନା ଯିବ । ରିଲିପି ବାଶୁଥିବା ବାବୁ
ଜଣକ ବୁଝାର ବଦାନ୍ୟତା ଦେଖୁ, ଭାବିଲେ
ଫଟୋ ଉଠାଇ ରିଲିପି ବାରିବାର ସାର୍ଥକତା
ସତରେ ବୁଝାଠାରୁ କ'ଣ ଅଧିକ ?

ଭୋକ

ହାତରେ କାମ ନ ଥିଲା କି ଖାଇବାକୁ
ରାତ୍ରିଗରେ ଗଣେ ଦାନା ନ ଥିଲା ।
ରାସ୍ତାକରୁ ରଖୁଥିବାରୁ ଓ ସେମାନେ
ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ବାରିଦାରେ ବି ଗଣା ହେଉ ନ ଥିବା
କାରଣରୁ ବି ସେମାନଙ୍କର ରାଶନ କାଟି କି
ତାଉଳ ମିଳିବାର ସେମିତି କିଛି ଆଶା ନ
ଥିଲା । ମିଳିଲେ ଖାତା ଉପାସ ରହିବାକୁ ପଢ଼ୁଥିଲା ।
ଭୋକ ବିକଳରେ ଯେତେବେଳେ ଛୋଟ
ପିଲାମାନେ ଧୂଲିରେ ଗଢ଼ି ଯାଉଥିଲେ,
ମାଆ ବୋଧଦେଇ କହୁଥିଲା-କାଲିକୁ
ଦୋକାନ ବଜାର ଖୋଲିଦି, କାମ ମିଳିଦି,
ଜମା ବ୍ୟପ୍ତ ହୁଅନା, ପେଟପୂରା ଖାଇବୁ ।
ପିଲାଟିକ'ଣ ବୁଝୁଥିଲା କେଜାଣି ଖାଲିମାଆ
ମୁହଁକୁ ଅନାଇ ରହୁଥିଲା । ଦିନ ପରେ ଦିନ
ଗଢ଼ି ବାଲିଲା, ହେଲେ ଦୋକାନ ବଜାର
ଖୋଲିଲାନି କି ଖାଇବାକୁ ମିଳିଲାନି ।

ହତାତ ଦିନେ ଛୁଆଟି ମାଆକୋଳରେ ରାତି
ପାହିଲା ବେଳକୁ ଆଖୁ ବୁଝିଦେଇଥିଲା ।
ମାଆଟି ପାଖ ପଡ଼ିଆରେ ଛୁଆଟିର ଶବକୁ
ଫୋପାଦି ଦେଇ କିଛି ଦୂରରେ ଛିଢ଼ା ହୋଇ
ଦେଖୁଥିଲା । ପିଲାଟିର ଶବକୁ କୁକୁର
ଗାଣ ଖାଇଥିବାର ଦୃଶ୍ୟ କିଛି ଲୋକ
ଜ୍ୟାମେରାରେ କଥିବ କରୁଥିଲେ ।
କେହି କେହି କହୁଥିଲେ ମିତିଆବାଲାଙ୍କୁ
ବି ଖାଦ୍ୟ ମିଳିଗଲା । ଆଉ କେହି ବି
କହୁଥିଲେ ଭୋକ ସମୟକୁ ଅଛି,
ହେଲେ ପ୍ରକାରଭେଦ ଅଳଗା । ଅଞ୍ଚଳ
ଭାବରେ ଭିଡ଼ିତିରୁ ଶୁଣାଯାଉଥିଲା,
ଭୋକକୁ ସାଧାରଣଲୋକ ସିନା ଜାବୋଡ଼ି
ଧରିଥାନ୍ତି, ହେଲେ ମହାମାରୀ ସମୟରେ
ଭୋକକୁ ନେଇ ବି ପେପାର କଳାବଜାର
କରାଯାଇପାରିବ ।

-ସାନମଛୁଆପାଇ, ରାଜଗ୍ରାମପୋଷରୀ, ଉଦ୍‌ଦେଶ

ଭକ୍ତି

ସେଶାଳ ବାର୍ଥ ତେ'

'ଡାର' ଫେମ୍ ଭକ୍ତି କୌଣ୍ଠଳ ନିକଟରେ ତାଙ୍କର ୩୨ ମହିନା ଜନ୍ମଦିନ ପାଲନ କରିଛନ୍ତି। ଯେହେତୁ ଏବେ କରୋନା ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ମାତରନ ଚାଲିଛି ତେଣୁ ଘରେ ରହି ହିଁ ସେ ଏହାକୁ ସେଲିବ୍ରେମ କରିଛନ୍ତି। ପୂର୍ବରୁ ସେ ଏହି ଅବସରରେ ନିଜ ବାଙ୍ଗ ଏବଂ କେତେ ପ୍ରଶାସନଙ୍କ ଗର୍ଭଣରେ ବାର୍ଥ ତେ' ପାଳନ କରିଥାଆନ୍ତି। ହେଲେ ଏଥର ନିଜ ଜନ୍ମ ଦିନ ସବୁଠାରୁ ମୋମୋରେବୁଲ ବୋଲି ସେ କହିଛନ୍ତି। ଘରେ ରହି ସେ କିପରି ହୋମ ମେର କେବ କାଟିଥିଲେ, ସେହି ଫଣେକୁ ସେ ନିଜ ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆରେ ଅପଲୋଡ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ଦେଖି ଭାଇରାଲ ହୋଇଛି। ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଭକ୍ତି କହନ୍ତି, 'ଏଥର ମୋ ବାର୍ଥ ତେ'ରେ କୌଣ୍ଠଳ ସାଙ୍ଗ କିମ୍ବା ପ୍ରଶାସନ ନ ଥୁଲେ, ତଥାପି ଏହି କ୍ଷାରାଣ୍ଡନ ବାର୍ଥ ତେ' ମୋ ପାଇଁ ସେଶାଳ। ଏହାକୁ ମୁଁ ମୋର ପ୍ରଶାସନଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁଛି।'

ଉଦୟ ପାଇଁ...

ବିଲିଉଡର ସୁପରହିଟ ସିନେମାରୁଷି ମଧ୍ୟରେ 'ସୋଲେ' ଅନ୍ୟତମା ଅମିତାଭ ବଜନ, ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ର, ସଞ୍ଜିବ କୁମାର, ହେମାମାଳିନୀ, ଅମଜାଦ ଖାଁଙ୍କ ଅଭିନୟ ଏହି ସିନେମାରେ କେତେ ଉଚ୍ଚକୋଣାର ହୋଇଛି ତାହା କହିବା ବାହୁଲ୍ୟ। ବିଶେଷଭାବରେ ଏଥରେ ଗର୍ଭନ ସିଂ ଭୂମିକା ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ଅଧିକ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥିଲା କହିଲେ ଆବେ ଭୂଲ ହେବ ନାହିଁ। ଏହି ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରିଥିବା ଅମଜାଦଙ୍କ 'କିନ୍ତନେ ଆମା ଥେ..' ଡାଲିମ ଏବେ ବି ଅନେକଙ୍କ ମନରେ ସତେଜ ହୋଇ ରହିଛି। ତେବେ ଏହାର ଅଭିସନ୍ଦର୍ଭରେ ଉଦୟ ପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ଅମଜାଦ ଖାଁଙ୍କୁ ଚନ୍ଦନ କରାଯାଇ ନ ଥିଲା। ତା'ପରେ ଡ୍ୟାନିଙ୍କୁ ଯୋଗାଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା, ହେଲେ ସେ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ। ଶେଷରେ ପୁଣି ଥରେ ଅମଜାଦଙ୍କୁ ନିଆୟାଇଥିଲା ଏବଂ ତା'ପରେ କ'ଣ ଘରିଲା ତାହା ସିନେମାଟି ଦେଖିଲା ପରେ ସ୍ଵର୍ଗ ଜଣାପଢିଯାଏ।

ଡରଳ ଅବତାର

ଜ୍ୟୋତି ନାୟକଙ୍କ ଖୁସି କହିଲେ ନ ସରେ। କାରଣ ବଢ଼ ପରଦାରେ ସେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଡବଲ ରୋଲରେ ଦେଖାଦେବେ। ଯେଉଁ ସିନେମାରେ ଏପରି ଅବତାରରେ ଆର୍ଦ୍ଦାବ ହେବେ ତାହାର ଗାଇଲେ ରହିଛି 'ହୀରୋ ନଂ. ଜିରୋ'। ଖୁସି କ୍ରିୟେସବ୍ର ବ୍ୟାନରରେ ଏହାର ଶୁଣି ଆଉ ଅଛୁଟ ବାକି ରହିଛି ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ମାତରନ ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶୁଣି ବନ୍ଦ ରହିଛି। ଏହି ସିନେମାର କାହାଣୀ, ଡିଗ୍ରିନାଟ୍ୟ ରଚନା ସହ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦାଯିତ୍ବ ହୁଲାଇବେ 'ପ୍ରେମ ପାଇଁ ମହାଭାରତ'ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ନିରଞ୍ଜନ ବେହେରା। ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ନବାଗତ ଖୁସି ଏହି ପିଲ୍ଲାରୁ ନିଜର ଓଳିଉଦ୍ଧ କ୍ୟାରିଯର ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି। ପିଲ୍ଲାରେ ପ୍ରେମୋଜନା କରିଛନ୍ତି ନବାଗତ ହୃଦୟରେ ଆନନ୍ଦମିଳିବାକୁ ବିଶ୍ଵାଳ କରିବାକୁ। ଉଛୁ ସିନେମା ସମ୍ପର୍କରେ ନିରଞ୍ଜନ କହନ୍ତି, "ଏହାର କାହାଣୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୋଲିକ ଏବଂ କୌଣ୍ଠଳ ପିଲ୍ଲାରୁ କପି କରାଯାଇ ନାହିଁ। ଏଥରେ ଲଭ୍ୟ ଜମୋଶନ, ଆହୁତି ରହିଛି। କାରଣ ମୋ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ପ୍ରଥମ ପିଲ୍ଲା 'ପ୍ରେମ ପାଇଁ ମହାଭାରତ'ର ସପଳତା ପରେ ଏହି ପିଲ୍ଲଟ କପରି ସବୁ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସରସ ସୁନ୍ଦର ହେବ ସେ ନେଇ ନିଶ୍ଚିଯ ରେଣ୍ଟ୍ କରିବି।" ଡିଗ୍ରିରେ ସଂଯୋଜିତ ଗାତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ସବୁ ଦେଇଛନ୍ତି ମଳୟ ମିଶ୍ର। ଜ୍ୟୋତି-ଖୁସି ଯୋଡ଼ି ବ୍ୟାଟାତ ପ୍ରବ୍ୟାମ ଲେଜା, ବଦି ମିଶ୍ର, ଶ୍ରୀତମଦାସ, ବିଜୁ ବଦିତେନା, ପୃଥ୍ଵୀର ନାୟକ, ପ୍ରତିକା ପଣ୍ଡା ପ୍ରମୁଖ କଳାକାର ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି। ତେବେ ଡବଲ ରୋଲରେ ଜ୍ୟୋତି ଦର୍ଶକଙ୍କୁ କେତେ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଦେଖିବାକୁ ବାକି ରହିଲା।

ବର୍ଷରେ ପାଇଁ ୨୦୬କଣ୍ଠି

ଦିନିଶ ଭାରତୀୟ ସିନେମାରେ ଅମୁଖ ସେଇଜଣେ ପରିଚିତ ଅଭିନେତ୍ରୀ। ଗୋଟିଏ ସିନେମା ପାଇଁ ସେ କେତେ ପାରିଶ୍ରମିକ ନିଅନ୍ତି ଜାଣନ୍ତି ? ୩-୪ କୋଟି। ଗୁଣଶେଷରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ 'ରୂପାଦେବୀ' ପାଇଁ ସେ ପାଞ୍ଚ କୋଟି ରେମ୍ୟନେଶନ ନେଇଥିଲେ। ଏବେ ତ ଲକ୍ଷ୍ମାତରନ ପାଇଁ ସେ ଘରେ ହିଁ ରହିଛନ୍ତି। ଏହି ସମୟରେ ଶୁଣି ଜୀବନର କେତେକ ସ୍ଵରଣୀୟ ଘରଣାକୁ ସେ ଦର୍ଶକଙ୍କ ସାମନାକୁ ଆଣିବାକୁ ପଛାଇ ନାହାନ୍ତି। ତେବୁରୁ ପିଲ୍ଲା 'ସାଇଜ ଜିରୋ'

ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ନିଜ ଓଜନ ୨୦ କିଗ୍ରା ବଢ଼ାଇବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା। ଏପରି କି ଯଦି ସାମିତ ସମୟ ଭିତରେ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧ ନ ହୁଏ ତେବେ ପ୍ର୍ୟାମ ବିତ୍ତୁର ପିନ୍ଧିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ। ହେଲେ ଏପରି ସୁର ପିନ୍ଧିବାକୁ ସେ ସିଧାସଳନ ମାନା କରିଦେଇଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସାପ୍ତାହ ସେ ଦିନ ରାତି ଏକାଠି କରି ନିଜ ୨୦ କିଗ୍ରା ବଢ଼ାଇବାରେ ସମ୍ମନ ହୋଇଥିଲେ।

ଆକସର ମିଳିଲେ...

ଆବସର ମିଳିଲେ ଆଲିଯା କ'ଣ କରନ୍ତି ? ଘରେ ରହିଲେ କିନ୍ତୁ ନା କିନ୍ତୁ ତ ନିଶ୍ଚିପ କରୁଥିଲେ। ହେଲେ ଶୁଣିରୁ ପ୍ରେ ମିଳିଲେ ସେ କ'ଣ କରନ୍ତି ଜାଣନ୍ତି ? ପେଣ୍ଠି। ପିଲାଟି ଦିନରୁ ଏଥୁପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଆଗ୍ରହ ଥୁଲା। କୌଣସି ଜିନିଷ ଦେଖିବା ପରେ ସେ ତାହାକୁ ଚିତ୍ରର ରୂପ ଦେବାକୁ ଆଗେଇ ଆସନ୍ତି। ତେଣୁ ଘରେ ସମୟ ମିଳିଲେ ସେ ଡୁଲ ଧରି ଚିତ୍ର ଆକିବାକୁ ବସିପଦିତ ମହିମା ଭଜନ କରନ ଜୋହରଙ୍କ 'ଶୁଭେଷଣ ଅପ ଦ ଜୟନ'ରୁ। ଏହାର ପିଲାଟା ଲିଭ ପାଇଁ ହୋଇଥିବା ଅଭିସନରେ ୪୦୦ ମୁବତା ଅଂଶଗୁହରୁ କରିଥିଲେ। ହେଲେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ

ଆଲିଯା

ଜ୍ୟୋତି-ଖୁସି

ସୁଚନା

ଏଠାରେ ଫଟୋ ପ୍ରକାଶି
ପାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଟଙ୍କା
ଦେବାକୁ ପଡ଼େନାହିଁ ।
ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ଫଟୋ
ହିଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।

ସ୍ରୀୟ

ସ୍ରୀୟ

ରୋଷେଇ

ସ୍ଥାମୀ ସ୍ତ୍ରୀକୁ— ଜାନ୍ମ, ଆଜିର ରୋଷେଇ
କ'ଣ ଦୂମ ମା' କରିଛନ୍ତି ?
ସ୍ତ୍ରୀ— ହଁ, ହେଲେ ତମେ କେମିତି
ଜାଣିଲ ?

ସ୍ଥାମୀ— ସବୁଦିନ ଖାଇବାରୁ କଳା ତୁଟି
ବାହାରୁଥିଲା । ହେଲେ ଆଜି ଧଳା ତୁଟି
ବାହାରିଲା । ସେଇଥିରୁ ଅନୁମାନ କଲି ।

ଦୁଃଖ

ମହୁଆ ମଦ ପିଇବା ପରେ ନିଜ
ସ୍ତ୍ରୀ— ତୁମେ କିଏ ?
ସ୍ତ୍ରୀ— ପାଗଳ ହେଇଗଲ ନା କ'ଣ ? ନିଜ
ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଛିପି ପାରନ ।
ମହୁଆ— ନିଶା ତ ସବୁ ଦୁଃଖ ଭୁଲେଇ
ଦିଏ ।

ରାମୀ

ଆପଣଙ୍କ ପୁନ୍ରୁ ମଡ଼େଲ ମିରରେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ
ଯୋଗାଯୋଗ: ଧରିତ୍ରୀ ରୁଚିଦିନ, ବି-୧୪ ରମ୍ଭଲଗଢ଼ି
ଶିର୍ଷାଶଳ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୧୦
ଫୋନ୍ ନଂ: (୦୬୭୪) ୨୪୮୦୧୦୧

ଫୋନ୍

ରୁଷି କି ବାପଘରକୁ ଗାଲି ଯାଇଥିବା ସ୍ତ୍ରୀକୁ
ସବୁଦିନ ସ୍ଥାମୀ ଫୋନ୍ କରନ୍ତି ।
ଆଉ ତାଙ୍କ ଶାଶ୍ଵତ କହନ୍ତି— ତୁମକୁ
କେତେଥର କହିବି ସେ ଆଉ ଫେରିବନି
ବୋଲି । କାହିଁକି ଏତେଥର ଫୋନ୍ କରୁଛ ?
ସ୍ଥାମୀ— ଏଇ କଥା ଶୁଣିଲେ ମନ ଖୁସି
ହୋଇଯାଏ । ସେଇଥିପାଇଁ..

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆସିବେ ପାଖକୁ...ଏହା କ'ଣ ସମ୍ଭବ ?

ଜଣେ ସାଧନା କରିବ, ଆଉ ଜଣେ ଫଳ ପାଇବ ! ଜଣେ ଭାଙ୍ଗି କରିବ, ତା'ର ଅଥବା ମୁଣ୍ଡ ମିଳିବ ଆଉ କାହାକୁ !! ଜଣେ ତପସ୍ୟା କରିବ, ଆଉ ଜଣେ ମୋକ୍ଷ ପାଇବ !!! ଏହା କ'ଣ ସମ୍ଭବ ? ହଁ, ନିଶ୍ଚେ ସମ୍ଭବ ! ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ଅସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ।

ସଙ୍କ ତୁଳସୀ ସିଦ୍ଧବନରୁ ମିଥ୍କା ଯିବା ରାତ୍ରାରେ ଆଉ ଏକ କରିବ୍ରକୁ ଆଶି ଥୋଇଛନ୍ତି । ତାହା ହେଲା ଅହଲ୍ୟା ଉଦ୍ଧାର ପ୍ରସଙ୍ଗ । ସେ ତାହିଁଥିଲେ ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଅନ୍ୟ କୋର୍ତ୍ତି ବି ରଖିପାରି ଥାନ୍ତେ । ହେଲେ ମିଥ୍କା ନଗରକୁ ଯିବା ରାତ୍ରାରେ କାହାକୁ ? ପୁଣି ଏହା ବି କୁହାଯାଇଛି, ହେ ରାମ, ତୁମକୁ ଅହଲ୍ୟାକୁ ସର୍ବ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ନଚେତ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ମନା । ଏହାର ଅର୍ଥ ଏହା ଯେ, ଅହଲ୍ୟା ଉଦ୍ଧାର ହେଲେ ହଁ ତୁମର ସାତାଙ୍କ ସହ ମିଳନ ହେବ । ତା' ପୂର୍ବରୁ ନୁହେଁ ।

ଏଣିକି ଅସମ୍ଭବ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଯିବା । 'ରାମଚରିତ ମାନସ' ଅନୁସାରେ ଭକ୍ତିର ୯ ପ୍ରକାର ସାଧନ ଅଛି । ପ୍ରଥମ ସୋପାନ ହେଉଛି ସତସଙ୍ଗ । ସେଥିପାଇଁ ଗୋସାମା କହିଲେ-

ପ୍ରଥମ ଭଗତି ସଂତ୍ତ୍ଵ କର ସଂଗା ।

ବାଟରେ ଯାଉଥିବା ବେଳେ ବିଶ୍ୱାମିତ୍ର କହିଲେ ପ୍ରଭୁ ! ଅହଲ୍ୟାକୁ ଚିକେ ଶୁଭ କରିଦିଅନ୍ତେ । ଅହଲ୍ୟାଙ୍କ ସାମର୍ଥ୍ୟ ନ ଥିଲା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବା ପାଇଁ । ସେ ତ ଜଡ଼ ଥିଲେ । ତେଣୁ ପ୍ରଭୁ ବାଥ ହୋଇ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ । ଆମ ସମାଜରେ ବି ଠିକ୍ ସେଯା ଘଟେ । ତୋଟ ମୋଟ ରୋଗ ହେଲେ ଆମେ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉ । କିନ୍ତୁ ବଡ଼ ରୋଗ ହେଲେ ଡାକ୍ତର ଆମ ପାଖକୁ ଆସନ୍ତି । ଅହଲ୍ୟାଙ୍କ ବଡ଼ ରୋଗ ଥିଲା- ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ସୁଖ । ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କ ଜୀବନରେ ଜନ୍ମିବାକୁ ଆଶି ରଖାଯାଇଛି । ପ୍ଲାଣ୍ଟର୍ ଅହଲ୍ୟାଙ୍କୁ

ଲକ୍ଷଣ ହେଉଛି ପ୍ରଭୁଙ୍କ କଥାରେ ଆସନ୍ତି ରଖିବା । ଯିଏ ବାପ୍ରବିକ ଭକ୍ତ, ତା'ର ସଂସାରର କୌଣସି କଥା ଶୁଣିବାକୁ ଆଗ୍ରହ ନ ଥାଏ । ଘର ପରିବାର କଥା, ସମାଜ କଥା, ରାଜନୀତି କଥା, କି କାହାର କଳିଙ୍ଗରତା କଥା ଏ ସବୁକୁ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଭକ୍ତର ଆଦୋ ଜଙ୍ଗ ନଥାଏ । ତା ମନ ସଦାପରବଦା ଖୋଜି ବୁଲୁଥାଏ କେଉଁ ପ୍ରବଚନ ହେଉଥିବ କି ଗାତା ଭାଗବତ ଆଲୋଚନା ହେଉଥିବ, ସେଠାକୁ ଯାଇ ଶୁଣିବ । ତା' ପାଖରେ ଖବର ଥାଏ ସହରର କେଉଁ କେଉଁ ଜାଗାରେ କେଉଁ ସାଧ୍ୟ ଆସି ପ୍ରବଚନ ଦେଉଛନ୍ତି । ବୃତ୍ତିନାଟ ଜୀବନ ପରେ ତା' ମନ ଖାଲି ଡହଳ ବିକଳ ହେଉଥାଏ ସେଇ ଶୁନମାନଙ୍କରେ ପହଞ୍ଚି ହରିକଥା ଶ୍ରବଣ କରିବାକୁ । ସନ୍ଧ୍ୟାସୀର ମନେପାରୁଛି ଗୋଟିଏ ଛୋଟିଆ କଥା । ବଜାରରେ ଥିବା ୨/୩ଟି ସେଲୁନ ଭିତରେ ରବି ବାରିକଙ୍କ ବି ଗୋଟିଏ ସେଲୁନ ଥାଏ । ଠାକୁରଙ୍କ ଦାନ୍ତିତ ସେ । ଜାମାତେ ହାତରେ କାହିଁ ଚାଲିଥିବ, ତେଣେ ଠାକୁରଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଆଲୋଚନା ବି ହେଉଥିବ । ତେଣୁ ପିଲାବେଳେ ସନ୍ଧ୍ୟାସୀ ତାଙ୍କର ସେଲୁନକୁ ହଁ ପୁଣି କାଟିବାକୁ ଯାଏ । ଭାବେ ଏକାଥରକେ

ଚିନ୍ମତ ଚିନ୍ମନ

ଶ୍ରୀ ସନ୍ଧ୍ୟାସୀ

ଦେଖୁ ପ୍ରଭୁ ଭବିଲେ ନବଧା ଭକ୍ତିର ମଧ୍ୟ ପୁଲ ତିନିଟା ଭକ୍ତି ସାଧନ ଅହଲ୍ୟା ପାଖରେ ମିଳିଯାଏ ତେବେ ବି କାମ ହୋଇଯିବ । ହେଲେ ସେ ତ କିଛି ବି ନିଜେ କେବେ କରିପାରିବା ଅବସ୍ଥାରେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ତା' ପାଇଁ ମୋତେ ଏବେ ପ୍ରଥମ ଭକ୍ତି ଉପରେ ନାହିଁ ।

ପ୍ରଥମ ଭକ୍ତି ହେଉଛି ସଜ୍ଜ ସଙ୍ଗ ବା ସତସଙ୍ଗ । ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଭୁ ବିଶ୍ୱାମିତ୍ରଙ୍କ ସାଜରେ ନେଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପରି ସଙ୍କ ଆଉ କିଏ ମୁନ୍ଦିଆରେ ଅଛି । ତେଣୁ ପ୍ରଥମ କାର୍ଯ୍ୟଟି ଶେଷ ହେଲା ।

ପ୍ରଥମ ଭକ୍ତି- ଦୁଃଖର ରତ୍ନ ମନ କଥା ପ୍ରସଂଗ । ଭକ୍ତିର ଦ୍ୱାରା

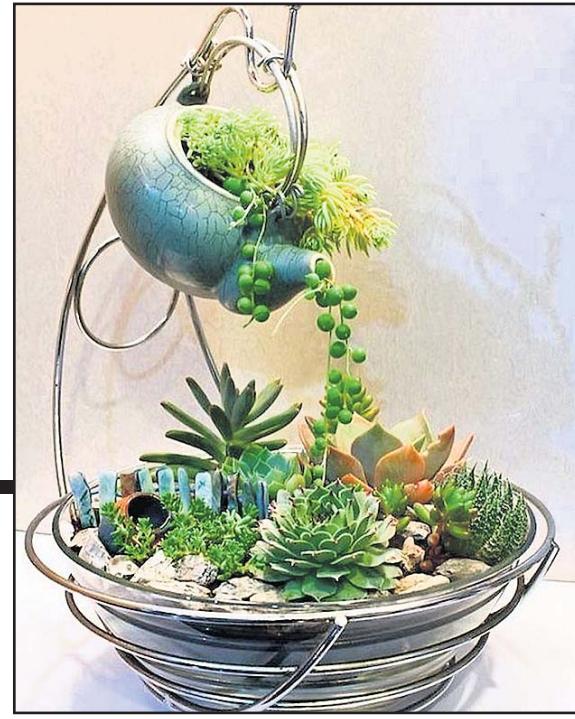
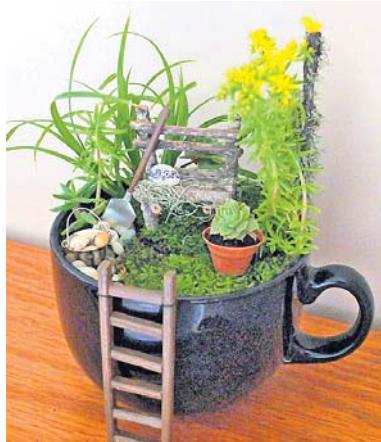
ଲକ୍ଷତାଭନ୍ଦ୍ର ଚିନ୍ମୋତେସନ୍ତରେ ମିଳିଲା ନିର୍ବିନ୍ଦ୍ର ପୁଦି

ଏବେ ସମୟ ବିଶ୍ୱରେ କରୋନାର ଆତଙ୍କ । ଏଗରିଆଡ଼େ ଲକ୍ଷତାଭନ୍ଦ୍ର । ସମୟକୁ ମନ ଭିତରେ ଏକ ଅଜଣା ଆତଙ୍କ ଖେଳିବୁଲୁଛି । କାହାରି ମନରେ ସତୋଷ ନାହିଁ କହିଲେ ଭୁଲ ହେବନି । ହେଲେ ଏତକି ଆତଙ୍କିତ ପୁଷ୍ଟିରେ ବି ମୁୟପରକ ଦୁଇଜଣ ଦମ୍ପତ୍ତି ପୁଷ୍ଟି ହେଉଛି । ସେ ଦୁଇଜଣ ହେଉଛନ୍ତି ମାଜକ ଏବଂ ହେଲୁନ୍ତି କାହାରି ପାଇଁ । ସେମାନଙ୍କର କାରଣ ହେଉଛନ୍ତି ସେମାନେ ଦୀଘଦିନ ପରେ ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ବିନ୍ଦ୍ର ମୁଦି ଫେରି ପାଇଁ ପାଇଁ । ତାହା ପୁଣି ସମ୍ଭବ ହୋଇଛି ଏହି ଲକ୍ଷତାଭନ୍ଦ୍ର ଯୋଗୁଁ । ଘରଶାନ୍ତିର ବିଦ୍ୟାରି ରୂପ ଏହିପରି : ୨୦୧୦ ମସିହାରେ ଲିଲା ଏବଂ ମାଜକ ନିଜର ବିବାହ ବାର୍ଷିକୀ ମନେଜରା ପାଇଁ ସାଥ୍ୟ ଫ୍ରେରିଡ଼ାର ଏକ ରେଷ୍ବୁରାଷ୍ଟୁ ଯାଇଥିଲେ ।

ସେଠାରେ ସେମାନେ କ୍ୟାଣ୍ଡେଲ ଲାଇଟ୍ ଡିନର କରୁଥିଲେ । ସେତିକରେଲେ ମାଜକଙ୍କ ଅଙ୍ଗୁଳିରେ ଥାର ନିର୍ବିନ୍ଦ୍ର ପୁଦିଟି ତଳକୁ ଖେପିଦିଲା । ଓ କାଠ ପାଇଁ ଦେଇ ତଳକୁ କାଲିଯାଇଥିଲା । ଯେତେ ଖୋଜାଖେଜି କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ମିଳି ନ ଥିଲା । ସେଇ ସେଲୁନକୁ ପଦା ଲିଲା ତାଙ୍କୁ ଗିଫ୍ଟ କରିଥିବାରୁ ମାଜକଙ୍କ ମନ ଖରାପ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଏହା ଭିତରେ ତିନି ଗାନ୍ଧିବର୍ଷ ବିତିଗଲା । ଏବେ ଲକ୍ଷତାଭନ୍ଦ୍ର ତାଙ୍କ ରେଷ୍ବୁରାଷ୍ଟୁ ମରାମତି କରିବାକୁ ଚାହିଁଲେ । ଆରା ମାରାମତିରେଲେ ମିଳିଲା ମାଜକ-ଲିଲାଙ୍କ ନିର୍ବିନ୍ଦ୍ର ମୁଦି । ମାଜକ-ଲିଲା ନିର୍ବିନ୍ଦ୍ର ପୁଦିକୁ ପାଇଁ ଖୁସି ହୋଇଯାଇଥିଲେ । କାରଣ ଏହା ଯେ ଆର ସେମାନଙ୍କୁ ମିଳିବ ତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ନ ଥିଲା ।

ବ୍ୟା
କ
ପ
ନ

ଟି'କପ୍ ଗାର୍ଡେନ୍

ଯରେ ଏକ ସୁନ୍ଦର ବଗିଚା ସମୟେ ଚାହାନ୍ତି। ଏହାହାରା ଯେ, କେବଳ ଘରର ଶୋଭା ବିତ୍ତିଆଁ ତାହା ନୁହେଁ; ସୁଖ, ସତେଜ ବାତାବରଣ ବି ମିଳିଥାଏ। ହେଲେ କିଛି ଲୋକଙ୍କ ଘରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଜାଗା ନ ଥାଏ ସୁନ୍ଦର ବଗିଚିଏ କରିବା ପାଇଁ। ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ମନ ଦୁଃଖ ହୋଇଥାଏ। ତେବେ ମହେମିନା ଫୌଜି ନାମ୍ବୀ ଜଣେ କ୍ରାଣ୍ଟୁହୋଲିକ ବଗିଚାର ସଂଜ୍ଞା ବଦଳାଇ ଦେଇଛନ୍ତି। ତାଙ୍କ ମତରେ କେବଳ ଯେ ବଡ଼ ଜାଗା ଥିଲେ ବଗିଚା ହୋଇପାରିବ ତାହା ନୁହେଁ, ଗହିଲେ ଜଣେ ଛୋଟିଆ ପ୍ଲାନ୍‌ରେ ବି ସୁନ୍ଦର ବଗିଚା କରିପାରିବେ। ଏହାର ପ୍ରମାଣସ୍ଵରୂପ ସେ ଛୋଟିଆ ବା' କପ୍ରେ ଆକର୍ଷକ ବଗିଚା ତିଆରି କରିଛନ୍ତି। ଆଉ ସେଗୁଡ଼ିକ ଏତେ ସୁନ୍ଦର ଯେ, ତା' ଉପରୁ ନଜର ହଟିବ ନାହିଁ। ଏଥୁପାଇଁ ସେ କାଳତସ୍ତ୍ର, ସକୁଳେଷ୍ଣ (ମୋଟା ପତ୍ର ଥିବା କାକଟସ୍ତ୍ର ଭଳି ପ୍ଲାଷ୍ଟ) ଓ କିଛି ଡ୍ରାଇ୍ ପ୍ଲାଷ୍ଟ ବ୍ୟବହାର କରିଥାଆନ୍ତି, ଯହାରା କି ଉଚ୍ଚ ବଗିଚା ପାଇଁ ବହୁତ କମ୍ ପାଣି ଓ ଯନ୍ତ୍ର ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ। ତାଙ୍କର ଏହି ଟି' କପ୍ ଗାର୍ଡେନ୍‌କୁ ସେଇଥାଲୁ ମିତିଆରେ ବହୁତ ପଥାଦ କରାଯାଉଛନ୍ତି।

କାର୍ଟୁନ୍ କର୍ମର

ଆଜ୍ଞା, ୫ଟଙ୍କା ଦେଇ ଆମକୁ
କ'ଣ ବେଜିବୁ କରୁଛନ୍ତି ?

ଆଉ କେତେ ଦେବି ?

ଆଉ ୫ଟଙ୍କା ଦିଅ

ଆଉ, ମୁଁ ୨ ଥର ତୁମକୁ ବେଜିବୁ କରିପାରିବିନି ।